

Arne Gaar Mot Doren

Maria Arredondo

Arne Gaar Mot Doren

by Maria Arredondo

Arne gaar mot dora,
tenker tanker han har tenkt tusen ganger fra for av.
Er som vanlig kledd i svart,
et blekt blekt ansikt med en matchende bart, en matchende bart.

Trappa virker jaevla lang, Arne nynner på en depresiv sang.
Nede venter nokk en dor, "for jeg når den" tenker Arne
"er jeg sikker på jeg dor."

Hva er meninga med livet grubler Arne, men stakkars for han finn
er
svaret snubler AArne, trappetrinn for trappetrinn, han brekkers
tadig
ben, aa vips der knuses ansiktet , nå e`kke Arne saerlig pen.

Nakken brekker med et tort , sprøtt knekk,
Og hjernen tyter ut av en diger sprekk,
begge oya spretter ut.
"aa, nei" tenker Arne "jeg ser ikke ut!"

Det er bare stjerner som er ment for aa skinne.
Men Arne lever for alltid i en sang, fordi et lite barn på 4,
hadde gleden av å finne; et misshandlet lik i en trappeoppgang.
saa psykiatriens stille, det blir sjelelige saar.
Men barnet bare smilte "det var bedre enn på tv!"
det var bedre en på tv, det var bedre en på tv,
det var bedre -enn --på--t-v!